

C/2024/3592

17.6.2024 г.

**Преюдициално запитване от Supreme Court (Ирландия), постъпило на 14 март 2024 г. —
Наказателно производство срещу МА**

(Дело C-202/24, Alchaster ⁽¹⁾)

(C/2024/3592)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court

Наказателно производство срещу

МА

Преюдициален въпрос

1) Когато съгласно Споразумението за търговия и сътрудничество от 30 декември 2020 година ⁽²⁾ (съдържащо разпоредбите на Рамковото решение от 13 юни 2002 година във връзка с предаването на лица в изпълнение на европейски заповеди за арест ⁽³⁾) се иска предаване на лице за целите на наказателно преследване за престъпления, свързани с тероризъм, и лицето възразява срещу такова предаване, като твърди, че с него би се нарушил член 7 от ЕКПЧ и член 49, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз, тъй като след датата на извършване на твърдяното престъпление, във връзка с което се иска предаването му, е приета законодателна мярка, с която се изменя частта от наказанието, която би следвало да бъде изтърпяна в място за лишаване от свобода, и режимът на условното предсрочно освобождаване, и като се имат предвид следните съображения:

- а) молещата държава (в този случай Обединеното кралство) е страна по ЕКПЧ и прилага Конвенцията във вътрешното си право с Human Rights Act, 1998 (Закон за правата на човека от 1998 г.);
- б) прилагането на въпросните мерки за лишени от свобода, които вече изтърпяват наложено от съда наказание, е признато от съдилищата на Обединеното кралство (включително от Върховния съд на Обединеното кралство) за съвместимо с Конвенцията;
- в) всяко лице, включително съответното лице, ако бъде предадено, има възможност да подаде жалба до Европейския съд по правата на човека;
- г) няма основание да се счита, че решение на Европейския съд по правата на човека няма да бъде изпълнено от молещата държава;
- д) съответно според настоящия съд не е установено, че предаването е свързано с реална опасност от нарушаване на член 7 от Конвенцията или на Конституцията;
- е) не се твърди, че член 19 от Хартата не допуска предаването;
- ж) член 49 от Хартата не се прилага за съдебния процес или постановяването на присъда;
- з) не се изтъква наличието на основание да се смята, че има съществена разлика в прилагането на член 7 от Конвенцията и член 49 от Хартата;

може ли съд, чието решение не подлежи на обжалване по смисъла на член 267, параграф 3 ДФЕС, предвид член 52, параграф 3 от Хартата и задължението за лоялност и доверие между държавите членки и тези, които са длъжни да прилагат разпоредбите за предаване по ЕЗА съгласно Споразумението за търговия и сътрудничество, да приеме, че издирваното лице не е доказало реална опасност предаването му да представлява нарушение на член 49, параграф 2 от Хартата, или този съд е длъжен да извърши допълнително разследване и, ако това е така, какви са естеството и обхватът на това разследване?

⁽¹⁾ Името на настоящото дело е измислено. То не съпада с истинското име на никоя от страните в производството.

⁽²⁾ ОВ L 149, 2021 г., стр. 10.

⁽³⁾ ОВ L 190, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3.